

ת"פ 36778/08 - מדינת ישראל נגד ניב בורסוק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 13-08-36778 מדינת ישראל נ' בורסוק

בפני	כב' השופט ג'ורג' קרא, סגן נשיאה
בעניין:	מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד רונית בן דוד
נגד	ניב בורסוק
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד רון רוזנבלום

גזר - דין

1. עובדות כתוב האישום

הנאשם הורשע על פי הodiumו במסגרת הסדר טיעון בעבירות שיווסו לו בכתב האישום המתוקן בשנית מיום 4.2.2014, ואלו הן:

- (א) קבלת דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (שתי עבירות).
- (ב) עשיית מעשה במצויד בכונה להתחמק מתשלום מס - עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (שתי עבירות).
- (ג) זיופ - עבירה לפי סעיף 418 לחוק.
- (ד) שימוש במסמך מזויף - עבירה לפי סעיף 420 לחוק.
- (ה) התbezנותcadem אחר - עבירה לפי סעיף 441 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, קיבל הנאשם מיאחר שני פנקסי צ'קים חתוםים על החלק.

הנאשם התחייב כלפי מיאחר שלא יעשה שימוש בהם באותו צ'קים אלא ישמשו בידו כבטעון בלבד.

בניגוד למוסכם עם מיאחר, מילא הנאשם את הצ'קים וניכה אותם אצל יוסף אמודאי שניהל חברה

למתן שירותים מطبع וממתן הלואאות חוץ-בנקאיות (להלן: אמודאי), וקיבלו תמורהם במרמה
מאמודאי סך כולל של 1 מיליון ₪. סך זה הינו הכנסה בידיו של הנאשם שלא דיווח עליה לפקיד
השומה בשנים 2009-2010.

ה הנאשם נמלט מן הארץ כשהוא משתמש בדרכונו של אחיו, אותו צייף על ידי החלפת תמורה אחיו בתמונתו הוא, תוך
התיצבות בנתב"ג וביקורת גבולות בשם אחיו.

2. הסדר הטיעון

הצדדים עתרו במשותף להטיל על הנאשם עונש של 10 חודשים מאסר לרצוי בפועל, בגין ימי מעצרו
בישראל, מאסר על תנאי וקנס כספי בסך של 50,000 ₪ או 5 חודשים מאסר בפועל.

3. טיעוני הצדדים

ב"כ הצדדים עתרו לכבד את הסדר הטיעון בנמקם את הסדר הטיעון באלו:
חוסר שיתוף פעולה מצדם של המתلونנים שהופיעו בכתב האישום המקורי, וגם זה המתוון.
הסכמות לפיצוי ושיפוי אליהן הגיעו הנאשם עם אמודאי ומתلونנים אחרים שהושמו מכתב האישום המתוון.
קיומו של קושי ראייתי להוכיח סכומי המרימה שייחסו לנאים בכתב האישום שבמקור, כך שסכום המרימה הוועמד
בסיומו של מ"מ על 1 מיליון ₪ במקום 11 מיליון ₪.

הודיותו של הנאשם שייתה הлик משפטו ארוך וממושך, תוך חסכון בזמןו בבית המשפט והצדדים.
היעדר עבר פלילי כלשהו וגילו הצער של הנאשם, שזו לו הסתברותו הראשונה בפלילים.
הערכות של סיכוי לזכוי מול סיכון להרשעה בעבירות המס שבנה הורשע הנאשם לאור הראשונות שבמעמדה
לдин, בהקשר לנسبות הביצוע הספרטניות.

הצדדים לא הציגו כל פסיקה לתמיכה בעמדתם.

4. דין

עמוד 2

בהתאם להלכת פלוני (ע.פ. 98/1958 פלוני נ' מ"י, פ"ד י נז(1) עמ' 577, 608), מונחים בת' המשפט לכבד הסדר טיעון, כאשר מתקיים איזון ראוי בין האינטרסים הציבורי לבין טובת הנאשם שקיבל הנאשם במסגרת הסדר הטיעון (להלן: "נוסחת האיזון"). בchnerה זו תיעשה לאור העקרונות והשיקולים המנויים תיקון 113 לחוק העונשין (הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה). ליחס בין תיקון 113 לבין הלכת פלוני התייחס בית המשפט העליון לאחרונה ב-ע.פ. 13/13 3856 שי גוני נ' מ"י (ניתן ביום 3.2.14), וזאת בהפנייה לדברים שנכתבו ב-ע.פ. 13/512 פלוני נ' מ"י (4.12.13), כדלקמן:

"**בפסק דין שנייתן לאחרונה בבית משפט זה בע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.13), ...**
נקבע כי קיומו של הסדר טיעון המתייחס לעונשו של הנאשם, בין אם קובע טווה עונשה ובין אם עונש קונקרטי, אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת התקיקון. באותו עניין נקבע כי אין בהסתממת הצדדים לענין העונש הרואוי כדי למנוע מבית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי המבחנים הקבועים בחוק, תוך יישום הוראותיו. ... עניינו של התקיקון הוא בקביעת אמות מידת לגירות עונשו של הנאשם. התקיקון אינו מוציא במפורש, לעניין תחולת אמות מידת אלו, מצב בו ערכו הצדדים הסדר טיעון לענין העונש. אני סבורה כי אין בו לשנות מהמידניות המשפטית שהיתה נהוגה בעבר כניסה לתוקף, לפיה בית המשפט אינו כבול לעונש עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון, ועליו לבוחנו בהתאם לאמות המידה המקובלות, כאשר אליהן יתווסף, ואף יקבלו מקום מרכזי, השיקולים המתחכימים מקיומו של הסדר טיעון.

....

אותן "אמות מידת מקובלות" שבטרם התקיקון היו שיקולי העונשה המוכרים בראשי נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם, מעוגנות כיום (בשינויים קטנים ואחרים) בסעיפים 40-40טו לחוק העונשין. על פי אמות מידת אלו יש לבחון את הסדר הטיעון בין הצדדים לענין העונש, זאת לצד הכלל המצמצם התערבותות של בית המשפט בהתאם". ומן הכלל אל הפרט.

5. לעניין נסיבות ביצוע העבירה - נסיבות החומרה נובעות מסכם הכספי הגדול שקיבל הנאשם במרמה, ובהמשך, בריחתו מן הארץ, תוך שימוש בדרכים מזויף והתחזותו לאחר.

6. העונש המוצע בהסדר הטיעון אינו סוטה סטיה ממשית ממדייניות העונשה הנוגעת בעבירות של קבלת דבר במרמה (שלא בנסיבות מחמירות), בזוויף מסמך ושימוש במסמך מזויף, ראה למשל ב-רע"פ 11/8157 דני כהן נ' מ"י, שם אישר בית המשפט המחויז עונש מאסר של 10 חודשים לרצוי בפועל שהטיל בית המשפט השלום בגין שורה של עבירות מרמה וזוויף מסוימים. רע"פ שהוגש לבית המשפט העליון נדחה. ראה גם ת"פ (ב"ש) 2162/06 מ"י נ' בוחבוט מנחים שם הוטלו 9 חודשים מאסר בגין 9 אישומים של גנבה, שימוש במסמך מזויף, התחזות לאחר וקבלת דבר במרמה.

7. לעברו הנקי של הנאשם וגילו הצעיר והעובדה שמדוברبني שזה לו מסרו הראשון, משקל נכבד להקלה בדיון.

.8 להודיעתו המהירה ונטילת האחריות שלא הtmpactה אך במלים בלבד, אלא בפועל ממשי למי שנפגעו ממשיו של הנאשם, משקל ומשמעות מיוחדת.

.9 שיקול כל נימוקי החומרא והקהלא וכפי שפורטו לעיל, ועובדת קיומו של הסדר טיעון, הביאה אותו לכבד את הסדר הטיעון, כאשר ההסדר נמצא עומד בגישת האיזון, ומайдן אינו פוגע בעיקרון ההלימה המועוג בתיקון 113 לחוק העונשין.

אני דין את הנאשם לעונשים הבאים כלהלן:

א) 22 חודשים מאסר. מטור תקופה זו 10 חודשים לרצוי בפועל. היתר - 12 חודשים - תהיה על תנאי והתנאי שבמשך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, לא יעבור הנאשם עבירה מעלה המנוויות בסימן 'לפרק יא' לחוק העונשין, או עבירה לפי סעיף 441, 393 לחוק העונשין.

ב) אני דין את הנאשם לתשלום כסס בסך 50,000 ₪ או 5 חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-5 תשלום שווים ורצופים שהראשון בהם יהיה ביום 14.8.14, והיתרה בכל 1 בחודש שלאחריו עד לתשלום המלא בפועל.

ג) מטור תקופת המאסר תנווה תקופה מעצרו של הנאשם מיום 11.8.2013 עד ליום 2.11.2013

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון

ניתנה והודעה היום ט"ז אדר תשע"ד, 16/02/2014 במעמד הנוכחים.

ג'ורג' קרא, סגן נשיא